

Maisted (FP):

Jeg tror ikke, ministeren hørte efter, for det, jeg talte om, var arbejdsgiveren, og arbejdsgiveren er altså enten staten, kommunerne eller amterne. De har altså en særlig forpligtelse her, hvor de offentligt ansatte har følt, at de skulle bevidstgøre sig – det er jo ikke bevidstløsgørelser. De har virkelig et behov for at få opfyldt de krav, som man formoder at staten, amter og kommuner er villige til at opfylde. Men staten, kommunerne og amterne er forhåbentlig ikke villige til at opfylde andre krav end dem, regeringen har afstukket.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde på et tidligere tidspunkt: der foregår her en fuldstændig lovlig fagforeningsvirksomhed, og jeg kan ikke se nogen som helst grund til, at nogen minister skal afgive erklæringer, der vender sig mod lovlig fagforeningsvirksomhed og de mulige virkninger deraf.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 270

11) Til *indenrigsministeren* af:

Bjørn Elmquist (V):

»Hvilke almene sundhedspolitiske overvejelser vil ministeren anlægge efter den seneste lægevidenskabelige udvikling, der gør det muligt også i Danmark at foretage kunstige befrugtninger af hidtil barnløse kvinder efter den såkaldte reagensglasmetode?«

Skriftlig begrundelse

Barnløshed er et væsentligt problem for mange, men de nyeste lægevidenskabelige forsøg på området synes at være af en sådan karakter – dels bekostelige økonomisk set, dels problematiske i retning af genetisk manipulation – at de snarest bør indpasses i en sundhedspolitisk og samfundsmæssig prioritering.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Den metode, som spørgeren refererer til, er endnu på et laboratoriemæssigt forskningsstade her i landet. I udlandet er den udviklet i et meget begrænset omfang, men

den indgår intetsteds og naturligvis slet ikke her i landet som en rutinebehandling af barnløse ægtepar. Der er altså ikke tale om, at det i dag er muligt at foretage kunstige befrugtninger efter den såkaldte reagensglasmetode.

Metoden består i, at man udtager ægceller fra en kvindes æggestok efter en forudgående kortvarig hormonbehandling. De udtagne ægceller befrugtes i laboratoriet under særlige forsøgsbetingelser med sædceller, som, hvis der er tale om behandling af barnløshed, tages fra kvindens ægtefælle. Når ægget er befrugtet og har udviklet sig nogle få dage, indføres det i kvindens livmoder med det formål, at den videre udvikling af den befrugtede ægcelle til et foster finder sted dér.

Det er ikke i noget laboratorium i verden muligt at få befrugtede ægceller fra mennesker til at udvikle sig i mere end nogle få dage uden for moderorganismen. Det er heller ikke muligt at foretage ændringer i arvemassen i sådanne celler, det, man kalder genetisk manipulation, idet noget sådant hidtil kun har kunnet lade sig gøre i meget simple organismer som bakterier o.lign.

Det forskningsarbejde, der for tiden foregår her i landet på dette område, er endnu på et meget indledende stadium. På et laboratorium i Århus er det lykkedes at få foretaget befrugtning af ægceller. Forskningsarbejdet vil i den nærmeste fremtid blive fortsat på rigshospitalet, og det er det, der har givet anledning til en del omtale i pressen.

Forskningsprojektet på rigshospitalet tager i første række sigte på at udvikle de nødvendige laboratoriemetoder, sådan at ægceller kan befrugtes uden for moderorganismen. Det er endnu ikke forsøgt at tilbageføre de befrugtede æg til kvinden, fordi de tekniske metoder i laboratoriet ikke er tilstrækkeligt udviklet. Som et led i den videre udforskning vil rigshospitalet på et senere tidspunkt forsøge at tilbageføre de befrugtede æg til kvinden.

Til et sådant forskningsprojekt er det selvsagt nødvendigt at skaffe ægceller, og man har derfor truffet aftale med en række kvindelige patienter, der indlægges til operation for barnløshed, om, at de efter den nødvendige kortvarige hormonbehandling accepterer, at der udtages ægceller fra deres æggestokke til forsøget.